

El llop Ferran i les ovelles

Descripció

En una frondosa vall, rodejada de muntanyes i bosc, hi vivia un ramat d'ovelles. Eren conegudes per la seva llana suau i pel seu caràcter tranquil. Les ovelles passaven els dies pasturant en els prats verds i jugant en el bosc proper.

Un dia, un llop anomenat Ferran va arribar a la vall. El Ferran era gran i fort, amb un pelatge gruixut i ulls penetrants. A diferència dels altres llops, el Ferran no semblava interessat a caçar les ovelles. En lloc d'això, es va apropar a elles amb paraules amables i un somriure amistós.

Les ovelles, sorpreses per la conducta del Ferran, van començar a confiar en ell. El Ferran els explicava històries fascinants sobre els seus viatges pel bosc i els ensenyava llocs secrets on podien trobar les millors herbes per menjar. Amb el temps, el Ferran es va convertir en un amic per a les ovelles, i elles el van acceptar com a part del seu grup.

El Ferran jugava amb les ovelles al bosc, corria amb elles pels prats i fins i tot les ajudava quan alguna es perdia o tenia problemes. Les ovelles van començar a oblidar que el Ferran era un llop, un depredador natural per a elles. El veien com un company més, algú en qui podien confiar.

Però, mentre el temps passava, el Ferran començava a sentir la crida de la seva naturalesa. La seva amistat amb les ovelles es veia posada a prova pel seu instint de caçador. Encara que tractava de resistir-se, la temptació de seguir els seus instints es feia cada vegada més forta.

Un dia, quan el ramat estava jugant al bosc, el Ferran va sentir una fam intensa que no podia ignorar. Sense poder-se controlar, es va llançar sobre una de les ovelles, mostrant la seva veritable naturalesa. Les altres ovelles, espantades i traïdes, van fugir corrents cap als prats, lluny del llop que un dia van considerar amic.

Després d'aquest incident, les ovelles van aprendre una dura lliçó: no sempre es pot confiar en les aparences. Encara que el Ferran s'havia mostrat amable i protector, en el seu interior encara era un llop, un depredador per naturalesa.

El Ferran, ara sol en el bosc, va reflexionar sobre els seus actes. Tot i que se sentia culpable pel què havia fet, va comprendre que no podia canviar la seva essència. Les ovelles, per la seva banda, van tornar a la seva vida tranquil·la als prats, però amb una nova saviesa sobre el món que els envoltava.

Aquesta fàbula ens recorda que, malgrat les bones intencions i les aparences, la veritable naturalesa d'algú no sempre es pot amagar. És important estar atents i no oblidar que, en alguns casos, les aparences poden ser enganyoses. Les ovelles van aprendre que, tot i que és bo ser amable i obert amb els altres, també és important ser prudent i recordar qui som i amb qui ens relacionem.